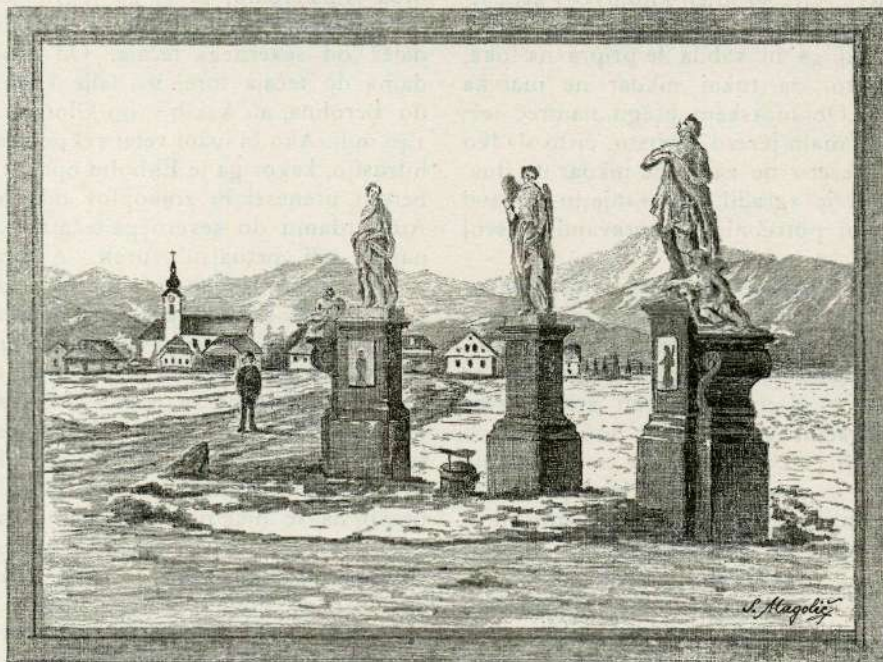

tribus Barcis extat fides et cantilena inter nostrates“. Letopis je nastal menda koncem 16., ali v začetku 17. veka; pripisane besede so poznejši pripisek ali glosa. V istem rokopisu se čita tudi: „Apud Peilnstein antrum, in quo Sibillae morabantur, quare et lapideae mensae et sedes monumenta extant.“ In pa: „Virgo damnata a parentibus, ut inferius serpens est.“ No nekaj takega se res pripoveduje tu še dandanašnji.

O povodnem možu, ki je nekdaž stanoval v Šaléški dolini v tolmunu, a se za tem pre-

selil v Savinjo; in pa bajko o povodnem možu in deklici v hribu „gori“ pri svetem Pavlu za Boljsko čitamo v „Kresu“ III. 1883. str. 458 in 502.

„Krstne navade Slovencev okoli Celja“ in „Svatabene navade okoli Laškega“ je popisal Drag. Ferd. Ripšl v „Glasniku“ 1858. Kratek obris ženitvanjskih šeg laškega okrožja pa ima tudi „Nanos“, slov. zabavnik za l. 1862. Kako na Laškem sv. Jurja vodijo, povedal nam je naši dr. J. Pajek l. c. 63; in kako „proso

Kamenene podobe v Petrovčah.

mencajo“ v Savinjski dolini, opisal je Jože Hašnik v „Novicah“ 1853.

O národní noši Savinjčanov je Antona Ribarja spis priobčil dr. Pajek na str. 213 i. sl. O plavljenju po Savinji pa nas je seznanil že Ferdo Kočever v „Novicah“ 1856.

Ker baje „za rajnimi duhovniki krasti ni greh, zato pa tudi zapuščino rajnega naglo razvlečejo“. Take tatvine duhovniških zapuščin so se primerile, kakor se omenja v „Novicah“ 1852. str. 160, v Šmarju, v Kostrevnici, v Prevorju, v Zágorju itd. Primeri dr. Josip Pajek str. 216, 217.

Kot variha pred bliskom in gromom častijo v Savinjski dolini posebno sveta Janeza in Pavla, katerih god je 26. rožnika. Tam, kjer se križa vélika cesta blizu Petrovč z ono, ki gre skozi Velénje na Koroško, stojé tri umetno izdelane

kamenene podobe, ki predstavljajo angela variha in pa svetega Janeza in Pavla. („Drobtince“ 1859/60. 6. Glej našo sliko.)

Nekaj navad in narodnih ver o pustu in o véliki noči iz celjske okolice omenja še dr. Pajek v „Črticah“ str. 196 in 254. O sredpostni sredi, katero v celjski okolici in po Pohorju imenujejo „verkovnico“, — po verkli t. j. plužni ótiki ali ratki, pisal je Davorin Terstenjak v „Glasniku“ 1860.

Zvezdna imena so v Savinjski dolini — po poročilu F. Kočeverja („Zora“ l. 1872. 51) — znana ta-le: Sv. Petra stol, sv. Petra ključ, sv. Petra palica, sv. Jožefa sveder, sv. Roka palica, svete Katarine kolo, šmarni križ, bridka martra, rimščice, voz, veliki vozniki, kuzljak, gostosevci, gostožirci, gostoževke, koklja, kosci, danica, večernica, burovž, hervor.